

ಗಿಳಿಯ ಕರ್ತವ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ

■ ಕೆ.ಆರ್. ರವಿಕಿರಣ್
ಕಲೆ: ಸಂತೋಷ್ ಸೆಹಿತ್ಪು

ನದಿಯ ದಡದ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಮರವಿತ್ತು. ಮರದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಸದಾ ಕಾಲ ನದಿ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಮಣ್ಣಿನ ಸವಕಳಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲೂ ಮಳೆಗಾಲ ಬಂತೆಂದರೆ ನದಿಯಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಪ್ರಮಾಣ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿತ್ತು. ಹರಿಯುವ ರಭಸಕ್ಕೆ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಅನೇಕ ಗಿಡಗಂಟಿಗಳು ಕೊಚ್ಚಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಇದೀಗ ಮರಕ್ಕೂ ಆಪತ್ತು ಒದಗಿತ್ತು.

ಒಮ್ಮೆ ಮರ ಚಿಂತಿಸತೊಡಗಿತು. ಈ ಬಾರಿ ಮಳೆಗಾಲ ಬಂತೆಂದರೆ ನನಗೆ ಉಳಿಗಾಲವಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ನದಿ ನನ್ನ ಬೇರುಗಳನ್ನು ಅಭದ್ರಗೊಳಿಸಿದೆ. ನೆಲದ ಹಿಡಿತ ತಪ್ಪುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ. ನಾನು ಉರುಳಿ ಬೀಳುವುದಂತೂ ನಿಶ್ಚಿತ. ನನ್ನ ಬದುಕು ಶೀಘ್ರವೇ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳಲಿದೆ. ಏನು ಮಾಡುವುದು; ನನ್ನ ಹಣೆಯ ಬರಹ ಎಂದು ತನಗೆ ತಾನೇ ಶುಭಸೂಚನೆಗಳಿವೆ.

ಮರದ ಬೇಸರದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮರದ ಟೊಂಗೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಗಿಳಿಮರಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಅಯ್ಯೋ ನನಗೆ ಆಶ್ರಯ ನೀಡಿರುವ ಈ ಮರ ಈಗ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿದೆ. ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಆಶ್ರಯದಾತನನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಧಟ್ಟನೆ ಉಪಾಯವೊಂದು ಹೊಳೆಯಿತು. ತಡ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ; ಕೂಡಲೇ ಮರದಿಂದ ರೊಯನೆ ಹಾರಿ ಹೋಯಿತು. ರಾಜನ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದ ಗಿಳಿ, ನನಗೆ ನ್ಯಾಯ ಬೇಕು ಎಂದು ಅರಚಿತು. ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಜ, ಅರೆ! ಗಿಳಿ ಮರಿಗೆ

ಅನ್ಯಾಯವೇ? ಇದೆಂಥಾ ಮಾತು! ಹೇಳು ನಿನಗೇನಾಗಬೇಕು? ನಿನಗೆ ವಂಚಿಸಿದವರು ಯಾರು? ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

ಗಿಳಿಮರಿ ಹೇಳಿತು, ನಾನು ನದಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಮರದಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಅಲ್ಲ; ನನ್ನಂತಹ ನೂರಾರು ಪಕ್ಷಿಗಳು, ಹಾವು, ಕಪ್ಪೆ, ಜೇನು, ಅನೇಕ ಹುಳು-ಹುಪ್ಪಡಿಗಳಿಗೂ ಇದು ಆವಾಸ ಸ್ಥಾನವಾಗಿದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ನೆಲೆ ಆತಂಕದಲ್ಲಿದೆ. ರಾಜರಾದ ತಾವು ತಮ್ಮ ಪ್ರಜೆಗಳ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ದನಿಯಾಗಲೇ ಬೇಕು ಎಂದು ಆಗ್ರಹಿಸಿತು.

ನದಿಯ ಹರಿವಿನ ರಭಸಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ನೆಲೆಯಾಗಿರುವ ಮರದ ಬುಡಕ್ಕೆ ಆತಂಕ ಎದುರಾಗಿದೆ. ಮಳೆಗಾಲ ಬಂತೆಂದರೆ ಮರ ಉರುಳಿ ಬೀಳುವುದು ನಿಶ್ಚಿತ. ನೀವೇ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ನೆಲೆ ಉಳಿಸಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟಿತು.

ಗಿಳಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ರಾಜನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಮರ ಬಿದ್ದರೇನಂತೆ, ನೀನು ಮತ್ತೊಂದು ಮರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನೆಲೆಸಬಹುದಲ್ಲ! ಹಾಗೇ ನಿನ್ನ ಗೆಳೆಯರಿಗೂ ಹೇಳಿಬಿಡು, ಎಲ್ಲರೂ ಈಗಲೇ ಆ ಮರದಿಂದ ಬೇರೆಡೆಗೆ ಸ್ಥಳಾಂತರಗೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿದ.

ಗಿಳಿ, ಮರ ನನ್ನ ನೆಲೆ. ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪೂರ್ವಜರ ಕಥೆ ಇದೆ. ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಭವಿಷ್ಯವೂ ಇದೆ. ಅದು ಕೇವಲ ನನ್ನ ಮನೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿ, ಪಕ್ಷಿ, ಸರೀಸೃಪ, ಕೀಟಗಳ ತವರಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡರೆ ನಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಅನಾಥರಾಗುತ್ತೇವೆ. ದಯಮಾಡಿ ರಾಜ, ನಮ್ಮ ಮೊರೆಯನ್ನು ಆಲಿಸು. ನಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡು ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಿತು.

ಗಿಳಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ರಾಜನಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಯಿತು. ಜೀವಿ ಮತ್ತು ಜೀವಿಸುವ ತಾಣದ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧ ದೊಡ್ಡದು. ಅದು ಉಳಿದಾಗ ಮಾತ್ರವೇ ಬದುಕು ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಅರಿವಾಯಿತು. ಪರಿಸರದ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದು ನನ್ನ ಧರ್ಮ ಅಲ್ಲವೇ? ಖಂಡಿತಾ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಕೂಡಲೇ ಭಟರನ್ನು ಕರೆದು, ನದಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಮರದ ಸುತ್ತಲೂ ಮಣ್ಣಿನ ಭದ್ರ ತಡೆಗೋಡೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ. ನದಿಯ ಹರಿಯಲು ವಿಶಾಲ ಕಾಲುವೆ ನಿರ್ಮಿಸಲು ಸೂಚಿಸಿದ.

ಗಿಳಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಮರದತ್ತ ಹಾರಿ ಬಂತು. ಮರ ಹಿಂಹಿರಿ ಹಿಗ್ಗಿತ್ತು. ನಾನಿನ್ನು ಸುಭದ್ರ ಎಂದು ಸಂತಸ ಪಡುತ್ತಿತ್ತು. ಮರದಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಗೆಳೆಯರೂ ಸಂಭ್ರಮಿಸಿದರು. ಗಿಳಿ ಮಾತ್ರ ಎಂದಿನಂತೆ ಟೊಂಗೆಯಿಂದ ಟೊಂಗೆಗೆ ಹಾರುತ್ತಾ ತನ್ನ ಸಹಜ ಜೀವನ ಮುಂದುವರೆಸಿತು. ತಾನು ಮಾಡಿದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಎಲ್ಲೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಸಾರ್ಥಕತೆ ಗಿಳಿಗೆ ಅವಿರತ ಸಂತೋಷ ತಂದುಕೊಟ್ಟಿತ್ತು.

